

gyndelsen af Jernbanen Rødkærsbro—Kellerup, med Hensyn til hvilket Ministeren har svaret, at der straks vil blive taget fat derpaa, og ligeledes et Spørgsmaal om Flytningen af Stationen fra Moselund til Engesvang, og ogsaa i den Henseende har Ministeren svaret velvilligt, saa jeg kunde have sparet det her.

Der er derimod et Spørgsmaal, som har mere almindelig Interesse, og som jeg ønsker at rette til den højtærede Indenrigsminister. Det er Spørgsmaalet om, hvordan han forstaaer Loven af 24. April 1896. Det er en Lov, hvorved Ministeren bemyndiges til at give de bestaaende Kreditforeninger forskellige Lempelser og Fordele. Der er i denne Lov en Bestemmelse, som kan fortolkes saaledes, at Interessenterne aldrig nogen Sinde vilde kunne faa Stemmeret ved Valget af Vurderingsmænd. Jeg erkender, at denne Lov er meget uklart affattet. Den kan til Nød maaske forstaaes saaledes, at Ministeren ikke har Lov til at sanktionere en sundere Statutændring, men efter Ordlyden maa den i hvert Fald forstaaes saadan, at det nærmest maa henstilles til Ministeren at fortolke den. I hvert Fald har jeg henvendt mig til flere Jurister, og de have alle uden Undtagelse givet mig Medhold i denne Forstaaelse, at det maatte blive Ministerens Sag. Imidlertid have vi ovre i den jydsk Kreditforening haft ikke saa lidt Ulejlighed med det Spørgsmaal. Interessenterne have ønsket at faa denne Stemmeret, og efter forskellige Meningskampe med Direktionen have vi derfor omsider faaet foranstaltet en Generalforsamling, hvor der mødte 1400—1600 Interessenter, som enstemmig vedtog en saadan Lovforandring. Jeg skal bemærke, at Direktionen, som var vor Modstander, indirekte havde anerkendt vor Ret ved, da den ikke kunde blive fri, at foreslaa en Statutændring, der var omtrent ordret enslydende med vor, i hvert Fald faldt den sammen med den i Indholdet. Vi henvendte os da til den sidst afgaaede Indenrigsminister. Direktionen havde i Forvejen faaet en Skrivelse fra den forrige Indenrigsminister Berg, hvori han havde givet Direktionens Fortolkning Medhold, og efter en meget lang Betænkningstid gav den sidst afgaaede Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), ogsaa Direktionen Medhold. Han gjorde det med den Motivering, at han kunde henholde sig til den tidligere Ministers Stilling i denne Sag.

Vi se saadan paa det derovre, at den

første Udtalelse, der kom fra Minister Berg, nærmest var kommen ved en Tilfældighed, idet Ministeren øjensynlig ikke havde haft Tid — det er en temmelig stor Sag at komme til Bunds i — og Lejlighed til at undersøge Sagen selv, men havde overladt det til Ministeriets Embedsmænd og maaske stolet en hel Del paa, at hvad Direktionen mente i denne Sag, var vel undersøgt, særlig da et af Direktionens Medlemmer, tidligere Folketingsmand Dalsgaard, jo havde været i Udvalget, den Gang Loven blev vedtaget. Jeg kan derfor godt forstaa, hvorledes det er gaaet til fra Minister Bergs Side, og jeg kan ogsaa godt forstaa — særlig under de politiske Forviklinger, som fremkom, da det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) var Minister —, at denne Minister ikke saa godt den Gang kunde gaa mod den tidligere Ministers Indstilling og derfor henholdt sig til hans Udtalelser. Men nu mener jeg, at den nuværende Indenrigsminister i hvert Fald ikke har de Hensyn at tage, han maa kunne dømmes frit og uafhængigt, og naar han gør det, vil han sikkert komme til det Resultat, at vor Fortolkning er den rigtige, og i saa Fald vil der snart blive gjort Anstalter til, at der igen bliver spurgt i Ministeriet, om vi kunne faa denne Indrømmelse, som det, vil jeg sige, for en Del er en Honnørsag for den jydsk Kreditforenings Medlemmer at faa. De have den i Østifternes Kreditforeninger, baade i de større og i Husmandskreditforeningen der. Jeg ved, at de have det under Ventilation ogsaa i den mindre jydsk Husmandskreditforening. Vi have hidtil haft en Indstillingsret, som man aldrig er gaaet imod, og som aldrig har været misbrugt. Ved at give den omtalte Stemmeret helt og fuldt ud vil man netop skærpe Interessenternes Ansvarsfølelse ved Valg af Vurderingsmænd, og, for at gentage det, det er blevet halvvejs en Honnør- og Æressag for de jydsk Interessenter at faa denne Sag gennemført.

Jeg vil sige til Ministeren, at til Støtte for vor Fortolkning have vi et særligt Fortilfælde, idet Østifternes Husmandskreditforening siden Loven af 24. April 1896 har faaet den Indrømmelse, som netop vi forlange. Under Indenrigsminister Berg blev denne Forandring gennemført med den senere Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Assens, som Direktør for den nævnte Forening. Jeg vil altsaa haabe, at den højtærede Indenrigsminister kan svare velvilligt paa vort Spørgsmaal, og